

SAMNINGUR
milli ríkisstjórnar Íslands og ríkisstjórnar Úkraínu
til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og eignir.

Ríkisstjórn Íslands og ríkisstjórn Úkraínu,

sem óska að gera með sér samning til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og eignir,

hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

1. gr.

Aðilar sem samningurinn tekur til.

Samningur þessi tekur til aðila sem eru heimilisfastir í öðru eða báðum samningsríkjunum.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til.

1. Samningur þessi tekur til skatta af tekjum og eignum sem eru lagðir á af hálfu samningsríkis, sjálfstjórnarhéraða eða sveitarstjórna þess, án tillits til þess á hvern hátt þeir eru á lagðir.

2. Til skatta af tekjum og eignum teljast allir skattar sem lagðir eru á heildartekjur, á heildareignir eða á hluta tekna eða eigna, þar með taldir skattar af hagnaði af sölu lausafjár eða fasteigna, svo og skattar af verðmætisaukningu.

3. Gildandi skattar, sem samningurinn tekur til, eru einkum þessir:

a) í Úkraínu:

- (i) skattur á hagnað fyrirtækja (podatok na prybutok pidpriemstv); og
- (ii) tekjuskattur á einstaklinga (podatok z dokhodiv fizychnykh osib);
(hér á eftir nefnt „úkraínskur skattur“);

b) á Íslandi:

- (i) tekjuskattar ríkissjóðs; og
- (ii) útsvar til sveitarfélaganna,
(hér á eftir nefnt „íslenskur skattur“).

4. Samningurinn skal einnig taka til allra þeirra skatta, sömu eða að verulegu leyti svipaðrar tegundar, sem lagðir eru á eftir undirritunardag hans til viðbótar við eða í staðinn fyrir gildandi skatta. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu tilkynna hvort öðru um allar verulegar breytingar sem gerðar hafa verið á skattalögum ríkjanna.

5. Ákvæði þessa samnings skulu ekki gilda um viðurlög og sektir vegna brota á skattalöggjöf samningsríkjanna.

Almennar skilgreiningar.

1. Í þessum samningi er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir, nema annað leiði af samhenginu:

a) „Úkraína“ merkir, þegar það er notað í landfræðilegum skilningi, landsvæði Úkraínu, landgrunn hennar og efnahagslögsaga (á sjó), þar með talið sérhvert það svæði utan landhelgi Úkraínu sem hefur verið eða gæti síðar orðið, í samræmi við þjóðarétt, auðkennt sem svæði þar sem Úkraína getur farið með réttindi að því er varðar hafsbotninn, botnlög hans og náttúruauðlindir þeirra;

b) „Ísland“ merkir Ísland og, þegar það er notað í landfræðilegum skilningi, landsvæði Íslands, þar með talin landhelgin og sérhvert það svæði utan landhelginnar þar sem Ísland hefur samkvæmt þjóðarétti lögsögu eða fullveldisréttindi að því er varðar hafsbotninn, botnlög hans og hafið yfir honum, og náttúruauðlindir þeirra;

c) „aðili“ merkir einstakling, félag og sérhver önnur samtök aðila;

d) „félag“ merkir sérhverja persónu að lögum eða sérhverja aðra einingu sem telst persóna að lögum að því er skatta varðar;

e) „fyrirtæki í samningsríki“ og „fyrirtæki í hinu samningsríkinu“ merkja fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í samningsríki og fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, eftir því sem við á;

f) „samningsríki“ og „hitt samningsríkið“ merkja Úkraínu eða Ísland eftir því sem samhengið gefur til kynna;

g) „flutningar á alþjóðaleiðum“ merkir flutninga með skipi eða loftfari sem rekið er af fyrirtæki í samningsríki, nema skipið eða loftfarið sé eingöngu notað milli staða í hinu samningsríkinu;

h) „bært stjórnvald“ merkir:

- (i) í Úkraínu, fjármálaráðherra Úkraínu eða fulltrúa hans;
- (ii) á Íslandi, fjármálaráðherra eða fulltrúa hans;

i) „ríkisborgari“ merkir:

- (i) hvern þann mann sem á ríkisfang í samningsríki;
- (ii) sérhvern lögaðila, sameignarfélag eða samtök sem byggja réttarstöðu sína sem slík á gildandi lögum samningsríkis.

2. Við framkvæmd samningsríkis á ákvæðum þessa samnings á hverjum tíma skulu öll hugtök sem ekki eru skilgreind í samningnum, nema annað leiði af samhenginu, hafa sömu merkingu og þau hafa á þeim tíma samkvæmt lögum viðkomandi ríkis að því er varðar þá skatta sem samningurinn tekur til. Sú merking, sem hugtakið hefur samkvæmt viðeigandi skattalögum þess ríkis, skal ganga framur þeirri merkingu sem hugtakið hefur samkvæmt öðrum lögum þess ríkis.

4. gr.

Heimilisfastur aðili.

1. Í þessum samningi merkir hugtakið „aðili heimilisfastur í samningsríki“ sérhvern þann aðila sem samkvæmt lögum þess ríkis er skattskyldur þar vegna búsetu, heimilisfesti, aðseturs stjórnar, skráningarstaðar eða af öðrum svipuðum ástæðum, og felur einnig í sér það ríki og sjálfstjórnarhéruð eða sveitarstjórnir þess. Hugtakið felur þó ekki í sér neinn þann aðila sem eingöngu er skattskyldur í þessu ríki af tekjum sem eiga uppruna sinn í því ríki eða af eignum sem þar eru staðsettar.

2. Þegar maður telst heimilisfastur í báðum samningsríkjunum samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar skal ákvarða stöðu hans með eftirfarandi hætti:

a) maður telst heimilisfastur í því samningsríki þar sem hann á fast heimili; eigi maður fast heimili í báðum samningsríkjunum telst hann heimilisfastur í því samningsríki sem hann er nánar tengdur persónulega og fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna);

b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvoru samningsríkinu maður hefur miðstöð persónuhagsmuna sinna, eða ef hann á fast heimili í hvorugu samningsríkinu, telst hann heimilisfastur í því samningsríki þar sem hann dvelst að jafnaði;

c) ef maður dvelst að jafnaði í báðum samningsríkjunum eða í hvorugu þeirra telst hann heimilisfastur í því samningsríki þar sem hann á ríkisfang;

d) ef maður á ríkisfang í báðum samningsríkjunum eða í hvorugu þeirra skulu bæir stjórnvöld í samningsríkjunum leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.

3. Þegar aðili, annar en maður, telst heimilisfastur í báðum samningsríkjunum samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar telst hann heimilisfastur í því samningsríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn hans hefur aðsetur.

5. gr.

Föst atvinnustöð.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „föst atvinnustöð“ fasta starfsstöð þar sem starfsemi fyrirtækis fer að nokkru eða öllu leyti fram.

2. Hugtakið „föst atvinnustöð“ tekur einkum til:

a) aðseturs framkvæmdastjórnar;

b) útibús;

c) skrifstofu;

d) verksmiðju;

e) verkstæðis;

f) mannvirkis eða byggingar til rannsókna á náttúruauðlindum;

g) námu, olfu- eða gaslindar, grjótnámu eða annars staðar þar sem náttúruauðlindir eru nýttar; og

h) vörugeymslu eða annarrar byggingar sem notuð er sem sölustaður.

3. Hugtakið „föst atvinnustöð“ tekur einnig til:

- a) byggingarsvæðis, byggingarframkvæmdar, samsetningarvinnu eða uppsetningarframkvæmdar, eða eftirlitsstarfsemi í tengslum við þau, þó aðeins þegar slíkt svæði, framkvæmd eða starfsemi er til staðar eða stendur yfir lengur en sex mánuði;
- b) þjónustustarfa, þar á meðal ráðgjafarþjónustu, sem veitt er af starfsmönnum fyrirtækis eða öðru starfslíði sem fyrirtæki fær til þeirrar starfsemi, en aðeins þar sem slík starfsemi stendur yfir (vegna sama eða tengds verkefnis) innan samningsríkisins samtals í meira en sex mánuði á tólf mánaða tímabili.

4. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar tekur hugtakið „föst atvinnustöð“ ekki til:

- a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins;
- b) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu er ætlaður til geymslu, sýningar eða afhendingar;
- c) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu er ætlaður til vinnslu hjá öðru fyrirtæki;
- d) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð í sambandi við kaup á vörum eða varningi eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið;
- e) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð til að annast sérhverja aðra undirbúnings- eða aðstoðarstarfsemi fyrir fyrirtækið;
- f) fastrar starfsstöðvar sem nýtt er eingöngu til að reka hvers konar starfsemi sem samsett er úr þáttum sem falla undir a- til e-lið þessarar málsgreinar, enda felist öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu starfsstöð vegna þessarar samsetningar í undirbúnings- eða aðstoðarstörfum.

5. Ef aðili, sem ekki er óháður umboðsaðili samkvæmt ákvæðum 6. mgr. þessa samnings, hefur á hendi starfsemi fyrir fyrirtæki og hefur heimild í samningsríki til að gera samninga fyrir fyrirtækið og beitir þessari heimild að jafnaði, eða heldur birgðir af vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem sala fer að jafnaði fram á í nafni fyrirtækisins, telst fyrirtæki þetta, þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. þessarar greinar, hafa fasta atvinnustöð í því ríki að því er varðar hvers konar starfsemi sem aðilinn hefur með höndum fyrir fyrirtækið. Þetta á þó ekki við ef starfsemi þessa aðila er takmörkuð við þá starfsemi sem um ræðir í 4. mgr. þessarar greinar og sem myndi ekki gera þessa föstu starfsstöð að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum þeirrar málsgreinar, þótt innt væri af hendi frá fastri starfsstöð.

6. Fyrirtæki í samningsríki telst ekki hafa fasta atvinnustöð í hinu samningsríkinu eingöngu vegna þess að það hefur með höndum starfsemi í síðarnefnda ríkinu fyrir milligöngu miðlara, umboðsmanns eða annars óháðs umboðsaðila, svo framarlega sem þessir aðilar koma fram innan marka venjulegs atvinnurekstrar þeirra. Sé starfsemi slíks umboðsaðila hins vegar helguð fyrirtækinu að öllu eða mestu leyti og fyrirtækið og umboðsaðilinn setja skilyrði um viðskipta- og fjárhagstengsl sín sem eru frábrugðin þeim skilyrðum sem hefðu verið sett hefðu fyrirtækin verið sjálfstæð, skal hann ekki teljast óháður umboðsaðili í skilningi þessarar málsgreinar.

7. Þótt félag sem er heimilisfast í samningsríki stjórnri eða sé stjórnað af félagi sem er heimilisfast í hinu samningsríkinu eða hefur með höndum starfsemi í hinu ríkinu (annaðhvort frá fastri atvinnustöð eða á annan hátt) leiðir það í sjálfu sér ekki til þess að annað hvort þessara félaga sé föst atvinnustöð hins.

6. gr.

Tekjur af fasteign.

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur af fasteign (þar með taldar tekjur af landbúnaði eða skógarnytjum) sem staðsett er í hinu samningsríkinu má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Hugtakið „fasteign“ skal hafa þá merkingu sem það hefur samkvæmt lögum þess samningsríkis þar sem fasteignin er. Í öllum tilvikum felur hugtakið í sér fylgifé með fasteign, áhöfn og tæki, sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnytjar, réttindi varðandi landeignir samkvæmt reglum einkamálaréttar, afnotarétt af fasteign og rétt til breytilegrar eða fastrar þóknunar sem endurgjald fyrir hagnýtingu eða rétt til hagnýtingar á námum, lindum og öðrum náttúruauðlindum. Skip, bátar og loftför teljast ekki til fasteigna.

3. Ákvæði 1. mgr. þessarar greinar gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu og hvers konar öðrum afnotum fasteignar.

4. Ákvæði 1. og 3. mgr. þessarar greinar gilda einnig um tekjur af fasteign í eigu fyrirtækis og um tekjur af fasteign sem hagnýtt er til að veita sjálfstæða persónulega þjónustu.

7. gr.

Hagnaður af atvinnurekstri.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki skal einungis skattlagður í því ríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnurekstur í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíka starfsemi með höndum má skattleggja hagnað þess í síðarnefnda ríkinu en þó einungis að því marki sem rekja má hagnaðinn til nefndrar fastrar atvinnustöðvar.

2. Þegar fyrirtæki í samningsríki hefur með höndum atvinnurekstur í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð þar skal hvort samningsríki um sig, nema annað leiði af ákvæðum 3. mgr. þessarar greinar, telja föstu atvinnustöðinni þann hagnað sem ætla má að komið hefði í hennar hlut ef hún væri sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki sem hefði með höndum sams konar eða svipaðan atvinnurekstur við sömu eða svipaðar aðstæður og kæmi að öllu leyti sjálfstætt fram í skiptum við það fyrirtæki sem hún er föst atvinnustöð fyrir.

3. Við ákvörðun hagnaðar fastrar atvinnustöðvar skal leyfa sem frádrátt útgjöld sem stofnað er til vegna starfsemi af hálfu föstu atvinnustöðvarinnar, þar með talinn kostnað við framkvæmdastjórn og almenna stjórnun, hvort heldur kostnaðurinn er til orðinn í því ríki þar sem fasta atvinnustöðin er eða annars staðar. Slíkan frádrátt skal þó ekki leyfa hvað varðar fjárhæðir, ef um það er ræða, sem fasta atvinnustöðin greiðir (nema um sé að ræða endurgreiðslu á raunverulegum kostnaði) til aðalskrifstofu fyrirtækisins eða til annarra skrifstofa þess sem þóknunir, gjöld eða aðrar svipaðar greiðslur fyrir afnot af einkaleyfum eða öðrum réttindum, eða sem umboðslaun fyrir sérstaka veitta þjónustu eða fyrir stjórnun, eða sem vexti af fé sem lánað er föstu atvinnustöðinni nema um lánastofnun sé að ræða.

4. Að því leyti sem venja hefur verið í samningsríki að ákvarða hagnað sem talinn er fastri

atvinnustöð á grundvelli skiptingar heildarhagnaðar fyrirtækisins milli hinna ýmsu hluta þess skal ekkert í 2. mgr. þessarar greinar útiloka það samningsríki frá því að ákvarða skattskyldan hagnað eftir þeirri skiptingu sem tíðkast hefur. Aðferð sú sem notuð er við skiptinguna skal samt sem áður vera þannig að niðurstaðan verði í samræmi við þær meginreglur sem felast í þessari grein.

5. Engan hagnað skal telja fastri atvinnustöð eingöngu vegna kaupa hennar á vörum eða varningi fyrir fyrirtækið.

6. Við beitingu ákvæða undanfarandi málsgreina þessarar greinar skal hagnaður sem talinn er fastri atvinnustöð ákvarðast eftir sömu reglum frá ári til árs nema rík og fullnægjandi ástæða sé til annars.

7. Þegar hagnaður felur í sér tekjur sem sérstök ákvæði eru um í öðrum greinum þessa samnings skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

8. gr.

Millilandaflutningar.

1. Hagnaður aðila, sem er heimilisfastur í samningsríki, af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því ríki.

2. Að því er þessa grein varðar skal hagnaður af rekstri skips eða loftfars í flutningum á alþjóðaleiðum taka til

a) hagnaðar af þurrleigu skipa eða loftfara;

og

b) hagnaðar af notkun, viðhaldi eða leigu gáma (þar með taldir eftirvagnar og tæki þeim tengd til flutninga á gámum) til flutninga á vörum eða varningi;

þegar slík leiga eða slík notkun, viðhald eða leiga, eftir atvikum, tengist rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum.

3. Ákvæði 1. mgr. þessarar greinar skulu einnig eiga við um hagnað sem hlýst af þátttöku í rekstrarsamvinnu („pool“), sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóðlegum rekstrarsamtökum.

9. gr.

Tengd fyrirtæki.

1. Þegar

a) fyrirtæki í samningsríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirlitum fyrirtækis í hinu samningsríkinu, eða á, beint eða óbeint, hluta af fjármagni þess,

eða

b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirlitum fyrirtækis í samningsríki, svo og fyrirtækis í hinu samningsríkinu, eða eiga, beint eða óbeint, hluta af fjármagni þeirra,

og hlutaðeigandi fyrirtæki semja eða setja í öðru hvoru tilvikinu skilmála um innbyrðis samband sitt á viðskipta- eða fjármálasviðinu, sem eru frábrugðnir því sem væri ef fyrirtækin væru óháð hvort öðru, má allur hagnaður, sem án þessara skilmála hefði runnið til annars fyrirtækisins, en rennur ekki til þess vegna skilmálanna, teljast til hagnaðar þess fyrirtækis og skattleggjast samkvæmt því.

2. Þegar sammingsríki telur til hagnaðar fyrirtækis í því ríki, og skattleggur samkvæmt því, hagnað fyrirtækis í hinu sammingsríkinu, sem hefur verið skattlagður í því ríki, og hagnaðurinn, sem þannig er innifalinn, er hagnaður sem hefði runnið til fyrirtækisins í fyrrnefnda ríkinu ef skilmálarnir, sem samið var um milli fyrirtækjanna tveggja, hefðu verið þeir sömu og samið hefði verið um milli óháðra fyrirtækja, skal síðarnefnda ríkið gera viðeigandi leiðréttingu á fjárhæð þess skatts sem lagður er þar á þennan hagnað. Við ákvörðun slíkrar leiðréttingar skal fullt tillit tekið til annarra ákvæða þessa sammings og skulu bær stjórnvöld sammingsríkjanna hafa samráð ef nauðsyn krefur.

10. gr. *Arður.*

1. Arð, sem félag heimilisfast í sammingsríki greiðir aðila heimilisföstum í hinu sammingsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Slíkan arð má þó einnig skattleggja í því sammingsríki þar sem félagið, sem greiðir arðinn, er heimilisfast og samkvæmt lögum þess ríkis. Sé raunverulegur eigandi arðsins heimilisfastur í hinu sammingsríkinu skal skatturinn sem þannig er á lagður eigi vera hærri en:

a) 5 af hundraði af vergri fjárhæð arðsins ef raunverulegi eigandinn er félag (annað en sameignarfélag) sem á beint að minnsta kosti 25 af hundraði eignarhlutdeild í félaginu sem greiðir arðinn;

b) 15 af hundraði af vergri fjárhæð arðsins í öllum öðrum tilvikum.

Bær stjórnvöld í sammingsríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi setja nánari reglur um framkvæmd þessara takmarkana.

Þessi málsgrein skal engin áhrif hafa á skattlagningu félagsins að því er varðar þann hagnað sem arður er greiddur af.

3. Hugtakið „arður“ merkir í þessari grein tekjur af hlutabréfum eða öðrum réttindum sem ekki eru skuldakröfur er veita rétt til hlutdeildar í hagnaði, svo og tekjur af öðrum félagsréttindum sem farið er með við skattlagningu á sama hátt og tekjur af hlutabréfum samkvæmt löggjöf þess ríkis þar sem félagið sem framkvæmir úthlutunina er heimilisfast.

4. Ákvæði 1. og 2. mgr. þessarar greinar gilda ekki þegar raunverulegur eigandi arðsins er heimilisfastur í sammingsríki og hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu sammingsríkinu þar sem félagið, sem greiðir arðinn, er heimilisfast, eða hann veitir sjálfstæða persónulega þjónustu frá fastri stöð í síðarnefnda ríkinu, og hlutareignin, sem arðurinn er greiddur af, er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. eða 14. gr. þessa sammings gilda, eftir atvikum.

5. Ef félag, sem er heimilisfast í sammingsríki, fær hagnað eða tekjur frá hinu sammingsríkinu getur síðarnefnda ríkið ekki skattlagt arðinn, sem félagið greiðir, nema að því leyti sem arður er greiddur aðila heimilisföstum í hinu ríkinu eða að því leyti sem hlutareignin, sem arðurinn er

greiddur af, er raunverulega bundin við fasta atvinnustöð eða fasta stöð í síðarnefnda ríkinu, né heldur skattlagt óúthlutaðan hagnað félagsins. Þetta gildir jafnt þótt arðurinn sem greiddur er eða óúthlutaði hagnaðurinn sé að öllu eða nokkru leyti hagnaður eða tekjur sem hafa myndast í síðarnefnda ríkinu.

11. gr.
Vextir.

1. Vexti sem myndast í samningsríki og greiddir eru aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu má skattleggja í síðarnefnda ríkinu ef aðilinn er raunverulegur eigandi vaxtanna.

2. Slíka vexti má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem þeir myndast og samkvæmt lögum þess ríkis, en sé móttakandinn raunverulegur eigandi vaxtanna skal skatturinn sem þannig er á lagður ekki vera hærri en 10 af hundraði af vergri fjárhæð vaxtanna. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi setja nánari reglur um framkvæmd þessarar takmörkunar.

3. Hugtakið „vextir“ merkir í þessari grein tekjur af hvers konar skuldakröfum, hvort sem þær eru tryggðar með veði í fasteign eða ekki og hvort sem þeim fylgir réttur til hlutdeildar í hagnaði skuldunautar eða ekki. Hugtakið tekur sérstaklega til tekna af ríkisverðbréfum og tekna af skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum, þar með talinn gengismunur og vinningar tengdir slíkum verðbréfum, skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum. Dráttarvextir og kostnaður vegna greiðsludráttar teljast ekki vextir samkvæmt þessari grein.

4. Ákvæði 1. og 2. mgr. þessarar greinar gilda ekki þegar raunverulegur eigandi vaxtanna er heimilisfastur í samningsríki og hann hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem vextirnir myndast, eða hann veitir sjálfstæða persónulega þjónustu frá fastri stöð í síðarnefnda ríkinu, og skuldakrafan sem vextirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilvikum skulu ákvæði 7. gr. eða 14. gr. þessa samnings gilda, eftir atvikum.

5. Vextir skulu taldir myndast í samningsríki þegar greiðandinn er ríkið sjálft, sjálfstjórnarhérað þess eða sveitarstjórn eða aðili heimilisfastur í því ríki. Ef sá aðili sem greiðir vextina, hvort sem hann er heimilisfastur í samningsríki eða ekki, hefur fasta atvinnustöð eða fasta stöð í samningsríki og skuldakrafan sem vextirnir eru greiddir af er tengd hinni föstu atvinnustöð eða föstu stöð, og vextirnir eru gjaldfærðir hjá hinni föstu atvinnustöð eða föstu stöð, skulu þeir þó taldir myndast í því ríki þar sem hin fasta atvinnustöð eða fasta stöð er.

6. Þegar vaxtafjárhæðin er hærri, miðað við þá skuldakröfu sem hún er greidd af, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, en sú vaxtafjárhæð sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin sem umfram er skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig, að teknu tilhlýðilegu tilliti til annarra ákvæða þessa samnings.

7. Ákvæði þessarar greinar gilda ekki ef megintilgangur eða einn megintilgangur aðila sem tengist tilurð eða framsali skuldakröfunnar sem vextirnir eru greiddir af er að notfæra sér þessa grein með slíkri tilurð eða framsali.

8. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. þessarar greinar skulu vextir sem myndast í samningsríki undanþegnir skatti í því ríki ef ríkisstjórn hins samningsríkisins eða sjálfstjórnarhérað þess er viðtakandi og raunverulegur handhafi þeirra.

9. Þrátt fyrir ákvæði 7. gr. þessa samnings og 2. mgr. þessarar greinar skulu vextir, sem myndast í samningsríki og greiddir eru til aðila sem er heimilisfastur í hinu samningsríkinu og er handhafi þeirra, undanþegnir skatti í fyrrnefnda ríkinu ef þeir voru greiddir af láni sem tekið var, ábyrgst eða tryggt, eða af annarri skuldakröfu eða láni sem ábyrgst var eða tryggt fyrir hönd síðarnefnda samningsríkisins af viðurkenndri stofnun þess.

12. gr.

Þóknanir.

1. Þóknanir, sem myndast í samningsríki og eru raunverulega í eigu aðila sem er heimilisfastur í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Slíkar þóknanir má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem þær myndast og samkvæmt lögum þess ríkis, en sé raunverulegur eigandi þóknanna heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn, sem þannig er á lagður, eigi vera hærri en 10 af hundraði af vergri fjárhæð þóknanna. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi setja nánari reglur um framkvæmd þessara takmarkana.

3. Hugtakið „þóknanir“ merkir í þessari grein hvers konar greiðslur sem tekið er við sem endurgjaldi fyrir afnot eða rétt til afnota af tölvuhugbúnaði, hvers konar höfundarrétti á verkum á sviði bókmennta, lista eða vísinda (þar með taldar kvikmyndir og filmur eða bönd til útvarps- eða sjónvarpsútsendinga), hvers konar einkaleyfum, vörumerkjum, mynstri eða líkani, áætlun, leynilegri formúlu eða framleiðsluaðferð, eða fyrir afnot eða rétt til afnota af iðnaðar-, viðskipta- eða vísindabúnaði, eða fyrir upplýsingar (verkkunnáttu) um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda.

4. Ákvæði 1. og 2. mgr. þessarar greinar gilda ekki þegar raunverulegur eigandi þóknanna er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem þóknanirnar myndast, eða hann veitir sjálfstæða persónulega þjónustu frá fastri stöð í síðarnefnda ríkinu, og rétturinn eða eignin sem gefur af sér þóknanirnar er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. eða 14. gr. þessa samnings gilda, eftir atvikum.

5. Þóknanir skulu taldar myndast í samningsríki þegar greiðandinn er heimilisfastur í því ríki. Ef sá aðili, sem þóknanirnar greiðir, hvort sem hann er heimilisfastur í samningsríki eða ekki, hefur fasta atvinnustöð eða fasta stöð í samningsríki og skuldakrafan sem þóknanirnar eru greiddar af er tengd hinni föstu atvinnustöð eða föstu stöð, og þóknanirnar eru gjaldfærðar hjá hinni föstu atvinnustöð eða föstu stöð, skulu þær þó taldar myndast í því ríki þar sem hin fasta atvinnustöð eða fasta stöð er.

6. Ef fjárhæð þóknanna er, miðað við þau afnot, réttindi eða upplýsingar sem þær eru greiðsla fyrir vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, hærri en sú fjárhæð sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin sem umfram er skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig, að teknu tilhlýðilegu tilliti til annarra ákvæða þessa samnings.

7. Ákvæði þessarar greinar gilda ekki ef megintilgangur eða einn megintilgangur aðila, sem tengist tilurð eða framsali réttindanna sem þóknanirnar eru greiddar fyrir, er að notfæra sér þessa grein með slíkri tilurð eða framsali.

13. gr.

Söluhagnaður af eignum.

1. Hagnað, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur af sölu fasteignar sem getið er í 6. gr. þessa samnings og staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Hagnað sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær vegna sölu á
  - a) hlutabréfum, öðrum en hlutabréfum sem eru skráð í viðurkenndum kauphöllum, ef rekja má verðmæti þeirra að öllu eða verulegu leyti beint eða óbeint til fasteigna í hinu samningsríkinu, eða
  - b) framlagi til sameignarfélags ef eignir félagsins felast að mestu leyti í fasteignum í hinu samningsríkinu, eða hlutabréfunum sem um getur í a-lið hér að framan,
 má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
3. Hagnað, sem hlýst af sölu lausafjár sem er hluti atvinnurekstrareignar fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, eða lausafjár sem tilheyrir fastri stöð sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur til þess að veita sjálfstæða persónulega þjónustu í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda samningsríkinu. Sama gildir um hagnað af sölu á slíkri fastri atvinnustöð (einni sér eða ásamt fyrirtækinu í heild) eða slíkri fastri stöð.
4. Hagnaður, sem fyrirtæki í samningsríki hlýtur af sölu skipa eða loftfara sem notuð eru í flutningum á alþjóðaleiðum, eða lausafjár sem tengt er notkun slíkra skipa eða loftfara, skal einungis skattlagður í því samningsríki.
5. Hagnaður, sem hlýst af sölu annarra eigna en getið er í 1., 2., 3. og 4. mgr. þessarar greinar, skal einungis skattlagður í því samningsríki þar sem seljandinn er heimilisfastur.
6. Ákvæði 5. mgr. þessarar greinar skulu ekki hafa áhrif á rétt hvors samningsríkjanna um sig til að skattleggja samkvæmt landslögum hagnað sem hlýst af sölu hlutabréfa eða réttinda í félagi, þar sem eignum er skipt að öllu leyti eða að hluta til í hluti, og félagið telst vera heimilisfastur í því ríki samkvæmt lögum þess ríkis og maðurinn sem hlýtur hagnaðinn er heimilisfastur í fyrrnefnda ríkinu og hefur verið heimilisfastur þar á næstliðnum fimm árum fyrir sölu hlutabréfanna eða réttindanna.

14. gr.

Sjálfstæð persónuleg þjónusta.

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur af sérfræðiþjónustu eða öðru sjálfstæðu starfi skulu einungis skattlagðar í því ríki nema hann hafi að jafnaði fasta stöð í hinu samningsríkinu til þess að leysa af hendi störf sín. Ef hann hefur slíka fasta stöð má leggja skatt á tekjurnar í hinu ríkinu, en þó einungis á þann hluta þeirra sem rekja má til þeirrar föstu stöðvar.
2. Hugtakið „sérfræðiþjónusta“ nær einkum til sjálfstæðra starfa á sviði vísinda, bókmennta, lista, uppeldis- eða kennslumála, svo og sjálfstæðra starfa lækna, lögfræðinga, verkfræðinga, arkitekta, tannlækna og endurskoðenda.

15. gr.
Launað starf.

1. Með þeim undantekningum sem um ræðir í 16., 18. og 19. gr. þessa samnings skulu laun og annað svipað endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sitt, einungis skattlögð í því ríki, nema starfið sé leyst af hendi í hinu samningsríkinu. Ef starfið er leyst þar af hendi má skattleggja endurgjaldið fyrir það í síðarnefnda ríkinu.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. þessarar greinar skal endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sem hann leysir af hendi í hinu samningsríkinu, einungis skattlagt í fyrrnefnda ríkinu ef:

- a) viðtakandinn dvelur í hinu ríkinu í eitt eða fleiri skipti, þó ekki lengur en 183 daga samtals á tólf mánaða tímabili sem hefst eða lýkur á viðkomandi skattári, og
- b) endurgjaldið er greitt af eða fyrir hönd vinnuveitanda sem er ekki heimilisfastur í hinu ríkinu, og
- c) endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri atvinnustöð eða fastri stöð sem vinnuveitandinn hefur í hinu ríkinu.

3. Þrátt fyrir undanfarandi ákvæði þessarar greinar má skattleggja endurgjald fyrir starf unnið um borð í skipi eða loftfari sem notað er í flutningum á alþjóðaleiðum í því samningsríki þar sem fyrirtækið sem rekur skipið eða loftfarið er heimilisfast.

16. gr.
Stjórnarlaun.

Stjórnarlaun og aðrar svipaðar greiðslur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir setu í stjórn félags sem heimilisfast er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

17. gr.
Listamenn og íþróttamenn.

1. Þrátt fyrir ákvæði 14. og 15. gr. þessa samnings má skattleggja tekjur aðila heimilisfasts í samningsríki, sem hann aflar í hinu samningsríkinu með störfum sem skemmtikraftur, svo sem leikari í leikhúsi eða kvikmyndum, listamaður í hljóðvarpi eða sjónvarpi, eða tónlistarmaður, eða sem íþróttamaður, í síðarnefnda ríkinu.

2. Ef tekjur af starfi, sem skemmtikraftur eða íþróttamaður leysir af hendi sem slíkur, renna ekki til skemmtikraftsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila má, þrátt fyrir ákvæði 7., 14. og 15. gr. þessa samnings, skattleggja tekjurnar í því samningsríki þar sem starf skemmtikraftsins eða íþróttamannsins er leyst af hendi.

3. Tekjur aðila sem er heimilisfastur í samningsríki af starfi sem hann leysir af hendi í hinu samningsríkinu, eins og um getur í 1. og 2. mgr. þessarar greinar, skulu undanþegnar skatti í síðarnefnda ríkinu ef heimsókn hans til þess ríkis er greidd að öllu eða mestu leyti úr opinberum sjóðum fyrrnefnda samningsríkisins, sjálfstjórnarhéraðs þess eða sveitarstjórnar, eða ef hún fer fram samkvæmt samningi eða fyrirkomulagi milli ríkisstjórna samningsríkjanna um menningarmál.

18. gr.
Eftirlaun.

Með þeim undantekningum sem um ræðir í 2. mgr. 19. gr. þessa samnings skulu eftirlaun og annað svipað endurgjald sem greitt er aðila heimilisföstum í samningsríki vegna fyrri starfa hans einungis skattlögð í því ríki.

19. gr.
Opinbert starf.

1. a) Laun og annað svipað endurgjald, að undanskildum eftirlaunum sem greidd eru af samningsríki eða sjálfstjórnarhéraði eða sveitarstjórn þess til manns fyrir störf hans í þjónustu þess ríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar, skulu einungis skattlögð í því ríki.

b) Slík laun og annað svipað endurgjald skulu þó einungis skattlögð í hinu samningsríkinu ef starfið er leyst þar af hendi og maðurinn er heimilisfastur í því ríki og:

(i) er ríkisborgari þess ríkis; eða

(ii) tók ekki upp heimilisfesti í því ríki einvörðungu í þeim tilgangi að leysa þetta starf af hendi.

2. a) Eftirlaun, sem greidd eru af eða úr sjóðum stofnuðum af samningsríki eða sjálfstjórnarhéraði eða sveitarstjórn þess til manns fyrir störf hans í þjónustu þess ríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar þess, skulu einungis skattlögð í því ríki.

b) Slík eftirlaun skulu þó einungis skattlögð í hinu samningsríkinu ef maðurinn er heimilisfastur þar og er jafnframt ríkisborgari þess ríkis.

3. Ákvæði 15., 16. og 18. gr. þessa samnings skulu gilda um laun og annað svipað endurgjald og um eftirlaun sem greidd eru fyrir störf leyst af hendi í tengslum við atvinnurekstur á vegum samningsríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar þess.

20. gr.
Námsmenn.

Námsmaður eða starfsnemi, sem er eða var síðast fyrir komu sína til samningsríkis heimilisfastur í hinu samningsríkinu og dvelur í fyrrnefnda ríkinu einungis vegna náms síns eða þjálfunar, skal undanþeginn skattlagningu í því ríki á greiðslur sem hann fær til að standa straum af kostnaði við framfærslu sína, nám eða þjálfun, enda komi slíkar greiðslur frá aðilum utan þess ríkis.

21. gr.
Aðrar tekjur.

1. Tekjur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki aflar og ekki er fjallað um í fyrri greinum þessa samnings, skulu einungis skattlagðar í því ríki og skiptir ekki máli hvar þeirra er aflað.

2. Ákvæði 1. mgr. þessarar greinar skulu ekki gilda um tekjur, að undanskildum tekjum af fasteign eins og hún er skilgreind í 2. mgr. 6. gr. þessa samnings, ef viðtakandi teknanna er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð sem þar er staðsett, eða hann veitir sjálfstæða persónulega þjónustu í því ríki frá fastri stöð sem þar er staðsett, og rétturinn eða eignin, sem gefur af sér tekjurnar, er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki gilda ákvæði 7. gr. eða 14. gr. þessa

samnings, eftir atvikum.

22. gr.
Eignir.

1. Eign, sem fólgin er í fasteign, sem getið er í 6. gr. þessa samnings, sem er í eigu aðila heimilisfasts í samningsríki og staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Eign, sem fólgin er í lausafé sem er hluti atvinnurekstrareignar fastrar atvinnustöðvar, sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu eða í lausafé sem tilheyrir fastri stöð sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur til þess að veita sjálfstæða persónulega þjónustu í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
3. Eign, sem fólgin er í skipum og loftförum sem fyrirtæki í samningsríki notar í flutningum á alþjóðaleiðum svo og í lausafé sem tengt er rekstri slíkra skipa eða loftfara, má einungis skattleggja í því samningsríki.
4. Allar aðrar eignir aðila heimilisfasts í samningsríki skulu einungis skattlagðar í því ríki.

23. gr.
Aðferðir til að komast hjá tvísköttun.

1. Þegar aðili heimilisfastur í samningsríki hefur tekjur eða á eignir sem samkvæmt ákvæðum þessa samnings má skattleggja í hinu samningsríkinu skal fyrrnefnda ríkið heimila:
  - a) að fjárhæð, sem svarar til þess tekjuskatts sem hefur verið greiddur í síðarnefnda ríkinu, sé dregin frá tekjuskatti þessa heimilisfasta aðila;
  - b) að fjárhæð, sem svarar til þess eignarskatts sem hefur verið greiddur í síðarnefnda ríkinu, sé dregin frá eignarskatti þessa heimilisfasta aðila.

Slíkur frádráttur skal þó í hvorugu tilvikinu vera hærri en sá hluti tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaður fyrir slíkan frádrátt, sem lagður er á þær tekjur eða þær eignir, eftir því sem við á, sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar aðili heimilisfastur í samningsríki hefur tekjur eða á eignir, sem eru undanþegnar skattlagningu í því ríki samkvæmt ákvæðum samningsins, er því ríki þó heimilt við ákvörðun skatta á aðrar tekjur eða eignir þessa heimilisfasta aðila að taka tillit til þeirra tekna eða eigna sem undanþegnar eru skattlagningu.

24. gr.
Bann við mismunun.

1. Ríkisborgarar samningsríkis skulu ekki sæta annarri eða þyngrri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í hinu samningsríkinu en ríkisborgarar þess ríkis sæta eða unnt er að láta þá sæta við sömu aðstæður. Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. þessa samnings gildir þetta ákvæði einnig um aðila sem eru hvorki heimilisfastir í öðru né báðum samningsríkjunum.
2. Ríkisfangslausir aðilar heimilisfastir í samningsríki skulu í hvorugu samningsríkinu sæta annarri eða þyngrri skattlagningu eða kröfum í því sambandi en ríkisborgarar viðkomandi ríkis sæta eða unnt er að láta þá sæta við sömu aðstæður.

3. Skattlagning fastrar atvinnustöðvar, sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, skal ekki vera óhagstæðari í síðarnefnda ríkinu en skattlagning á fyrirtæki í því ríki sem hafa sams konar starfsemi með höndum. Þetta ákvæði skal ekki skýra þannig að það skyldi samningsríki til að veita aðilum heimilisföstum í hinu samningsríkinu nokkurn þann persónufrádrátt, ívilnanir og skattalækkanir vegna hjúskaparstöðu eða fjölskylduframfærslu sem það veitir þeim aðilum sem þar eru heimilisfastir.

4. Vextir, þóknanir og aðrar greiðslur, sem fyrirtæki í samningsríki greiðir til aðila heimilisfasts í hinu samningsríkinu, skulu vera frádráttarbærar við ákvörðun skattskylds hagnaðar fyrirtækisins með sömu skilyrðum og hefðu þær verið greiddar til aðila heimilisfasts í fyrrnefnda ríkinu nema ákvæði 1. mgr. 9. gr., 6. mgr. 11. gr. eða 6. mgr. 12. gr. þessa samnings eigi við. Á sama hátt skulu hvers konar skuldir fyrirtækis í samningsríki við aðila heimilisfastan í hinu samningsríkinu vera frádráttarbærar við ákvörðun skattskyldra eigna fyrirtækisins með sömu skilyrðum og ef til þeirra hefði verið stofnað við aðila heimilisfastan í fyrrnefnda ríkinu.

5. Þótt fjármagn fyrirtækja í samningsríki sé að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða undir stjórn eins eða fleiri aðila sem eru heimilisfastir í hinu samningsríkinu skulu þau ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða öðrum kröfum í því sambandi í fyrrnefnda ríkinu en fyrirtæki svipaðrar tegundar sem heimilisföst eru í fyrrnefnda ríkinu sæta eða unnt er að láta þau sæta.

6. Ákvæði þessarar greinar gilda um skatta sem samningur þessi nær til.

25. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags.

1. Ef aðili telur að ráðstafanir sem gerðar eru af öðru hvoru eða báðum samningsríkjunum leiði eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar, sem ekki er í samræmi við ákvæði þessa samnings, getur hann, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt þau réttarræði sem lög þessara ríkja kveða á um, lagt málið fyrir bært stjórnvald í því samningsríki þar sem hann er heimilisfastur eða, falli mál hans undir 1. mgr. 24. gr. þessa samnings, í því samningsríki þar sem hann á ríkisfang. Mál verður að leggja fyrir innan þriggja ára frá því að fyrsta tilkynningin berst um aðgerðir sem leiða til skattlagningar sem ekki er í samræmi við ákvæði samningsins.

2. Ef bært stjórnvald telur að mótmælin séu á rökum reist en getur þó ekki sjálft leyst málið á viðunandi hátt skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í hinu samningsríkinu í því skyni að komast hjá skattlagningu sem ekki er í samræmi við ákvæði samningsins. Slíkt samkomulag skal koma til framkvæmda óháð öllum tímatakmörkunum sem í gildi eru samkvæmt lögum samningsríkjanna.

3. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu, með gagnkvæmu samkomulagi, leitast við að leysa sérhvern vanda eða vafaatriði varðandi túlkun eða beitingu samningsins. Þau geta einnig haft samráð í því skyni að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem ekki er fjallað um í samningnum.

4. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum geta haft beint samband sín á milli, þar á meðal í sameiginlegri nefnd sem skipuð er þeim eða fulltrúum þeirra, til þess að komast að samkomulagi í samræmi við undanfarandi málsgreinar þessarar greinar.

26. gr.

Gagnkvæm upplýsingaskipti.

1. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu skiptast á þeim upplýsingum sem máli skipta fyrir framkvæmd ákvæða þessa samnings eða laga samningsríkjanna varðandi skatta, hverju nafni sem þeir nefnast, sem samningsríkin eða sjálfstjórnarhéruð eða sveitarstjórnir þeirra leggja á, að því leyti sem viðkomandi skattlagning fer ekki í bága við ákvæði samningsins. Skipti á upplýsingum takmarkast ekki af ákvæði 1. og 2. gr. þessa samnings. Með allar upplýsingar sem mótteknar eru af samningsríki skal fara sem trúnaðarmál á sama hátt og farið er með upplýsingar sem aflað er samkvæmt lögum þess ríkis og skulu þær eingöngu gefnar aðilum eða stjórnvöldum (þar með taldir dómstólar og stjórnvöld) sem hafa með höndum álagningu eða innheimtu á þeim sköttum sem um getur í fyrsta málslið eða fullnustu- eða ákærvald varðandi þá skatta eða úrskurði um kærur vegna þeirra skatta. Þessir aðilar eða stjórnvöld skulu einungis nota upplýsingarnar í greindum tilgangi. Þeim er heimilt að gera slíkar upplýsingar opinberar við málarekstur fyrir dómstólum eða í dómsniðurstöðum.

2. Ákvæði 1. mgr. þessarar greinar skal í engu tilviki skýra þannig að þau leggi þá skyldu á samningsríki að:

a) framkvæma stjórnvöldaráðstafanir sem víkja frá lögum og stjórnvöldsluvenjum þess eða hins samningsríkisins;

b) veita upplýsingar sem ekki er unnt að afla samkvæmt lögum eða eðlilegum stjórnvöldsluvenjum þess eða hins samningsríkisins;

c) veita upplýsingar sem myndu ljósra upp leyndarmálum eða framleiðsluáferðum á sviði viðskipta, atvinnumála, iðnaðar, verslunar eða sérfræðipækkingar eða veita upplýsingar sem myndu stríða gegn almannareglu (ordre public) ef þær væru gerðar opinberar.

27. gr.

Sendiráðsmenn og starfsmenn ræðisskrifstofa.

Ekkert í samningi þessum skal hafa áhrif á skattaívilnanir sem sendiráðsmenn eða starfsmenn ræðisskrifstofa njóta samkvæmt almennum þjóðréttarreglum eða ákvæðum sérstakra samninga.

28. gr.

Gildistaka.

Samningsríkin skulu tilkynna hvort öðru, eftir diplómátskum leiðum, þegar lokið er málsmeðferð samkvæmt innlendum lögum þeirra um gildistöku þessa samnings. Samningurinn öðlast gildi daginn sem síðari tilkynningin er lögð fram og kemur til framkvæmda í báðum samningsríkjum:

a) að því er varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, 1. janúar eða síðar á því ári sem fylgir næst á eftir því ári þegar samningurinn öðlast gildi; og

b) að því er varðar aðra skatta, á skattári sem hefst 1. janúar eða síðar á því ári sem fylgir næst á eftir því ári þegar samningurinn öðlast gildi.

29. gr.
Uppsögn.

Samningur þessi skal gilda þar til honum er sagt upp af samningsríki. Hvort samningsríki um sig getur sagt upp samningnum eftir diplómátskum leiðum með tilkynningu um uppsögn eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok almanaksárs, eftir að fimm ár eru liðin frá gildistöku samningsins.

Í slíku tilviki skal samningnum ekki beitt í samningsríkjunum:

- a) að því er varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, 1. janúar eða síðar á því ári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er afhent; og
- b) að því er varðar aðra skatta, á skattári sem hefst 1. janúar eða síðar á því ári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er afhent.

Þessu til staðfestu hafa undirrituð, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í tvíriti í Kænugarði hinn 8. nóvember 2006 á íslensku, úkraínsku og ensku og eru allir textarnir jafngildir. Ef ágreiningur rís um túlkun skal enski textinn ráða.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands

Valgerður Sverrisdóttir

Fyrir hönd ríkisstjórnar Úkraínu

Mykola Azarov

Bókun.

Við undirritun samningsins milli ríkisstjórnar Íslands og ríkisstjórnar Úkraínu til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og eignir hafa undirrituð orðið ásaðtt um eftirfarandi ákvæði sem skulu vera óaðskiljanlegur hluti samningsins:

Að því er varðar 9. mgr. 11. gr.:

Litið er svo á að hugtakið „viðurkennd stofnun“ merki hverja þá stofnun sem er að öllu leyti í eigu samningsríkis eða sveitarstjórnar þess og sem er skilgreind sem slík samkvæmt lögum samningsríkis, eins og kann að vera komist að samkomulagi um hverju sinni milli bærra yfirvalda samningsríkjanna.

Þessu til staðfestu hafa undirrituð, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað bókun þessa.

Gjört í tvíriti í Kænugarði hinn 8. nóvember 2006 á íslensku, úkraínsku og ensku og eru allir textarnir jafngildir. Ef ágreiningur rís um túlkun skal enski textinn ráða.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands

Fyrir hönd ríkisstjórnar Úkraínu

Valgerður Sverrisdóttir

Mykola Azarov